

Nr 91.

Godkänd av första kammaren den 17 mars 1933.

Godkänd av andra kammaren den 15 mars 1933.

*Riksdagens skrivelse till Konungen angående verkställd omröstning
över högsta domstolens och regeringsrättens ledamöter.*

Till Konungen.

Den i överensstämmelse med § 103 regeringsformen och § 69 riksdagsordningen valda nämnd har vid sammanträde den 11 innevarande mars ansett högsta domstolens och regeringsrättens samtliga ledamöter böra vid sina ämbeten bibehållas, vilket riksdagen härigenom får hos Eders Kungl. Maj:t anmäla.

Stockholm den 17 mars 1933.

Med undersätlig vördnad.

Nr 92.

Godkänd av första kammaren den 15 mars 1933.

Godkänd av andra kammaren den 15 mars 1933.

*Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts
proposition angående arvode till ledamöter av allmänt kyrkomöte.*

(Bankoutskottets utlåtande nr 9.)

Till Konungen.

I en till riksdagen avlåten, den 10 februari 1933 dagtecknad proposition nr 94 har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över ekklesiastikärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att, under förutsättning att ändring i riksdagsordningen i överensstämmelse med av riksdagen såsom vilande antaget förslag till ändrad lydelse av §§ 12, 23, 38 och 50 riksdagsordningen bleve i grundlagsenlig ordning beslutad, godkänna de grunder för utgående av arvoden till kyrkomötets ledamöter, som föredragande departementschefen till nämnda statsrådsprotokoll föreslagit.

Riksdagen vill erinra, att det vilande grundlagsändringsförslaget i fråga om riksdagsmannaarvodena numera antagits och trätt i kraft samt att riksdagen antagit stadga om ersättnings utgående för riksdagsmannaupdragets fullgörande i huvudsaklig överensstämmelse med det förslag, som av Eders Kungl. Maj:t framlagts i proposition nr 6 till innevarande års riksdag.

I anslutning till vad sålunda beslutits rörande arvode till riksdagens ledamöter torde en sänkning böra äga rum jämväl av arvode till kyrkomötesledamöter. Vad Eders Kungl. Maj:t i detta hänseende föreslagit har riksdagen för sin del bifallit.

Med avseende å reseersättning har i nyssnämnda stadga, med viss avvikelse från Eders Kungl. Maj:ts förslag, föreskrivits bland annat, att vid resa till och från riksdag till riksdagsman, som ej är bosatt å ort där riksdag hålles, skall utgå ej mindre ersättning för därav föranledd resekostnad än även ett dagtraktamente å tjugufem kronor för vardera resan. Vad riksdagen sålunda beslutit bör enligt riksdagens mening erhålla motsvarande tillämpning beträffande reseersättning till kyrkomötesledamöter.

På grund av det anförda får riksdagen anmäla, att riksdagen godkänt de grunder för arvoden och reseersättning till ledamöter av allmänt kyrkomöte, som av riksdagen här ovan angivits.

Stockholm den 15 mars 1933.

Med undersätlig förordnad.

Nr 93.

Godkänd av första kammaren den 15 mars 1933.

Godkänd av andra kammaren den 15 mars 1933.

Riksdagens skrivelse till Konungen, angående ändrad lydelse av § 10 i instruktionen för riksdagens revisorer av stats-, banko- och riksgäldsverken.

(Bankoutskottets memorial n:r 10.)

Till Konungen.

Med bifall till i bankoutskottets i memorial nr 10, varav ett tryckt exemplar härvid fogas, därom gjorda hemställan har riksdagen beslutit, att § 10 i instruktionen för riksdagens revisorer av stats-, banko- och riksgäldsverken skall i nedan angiven del erhålla följande ändrade lydelse:

§ 10.

Revisor äger att, förutom resekostnadsersättning och traktamente enligt vad som gäller för riksdagens ledamöter vid resa till och från riksdag, under revisionsförrättningen åtnjuta dagtraktamente, som för revisor, bosatt i huvudstaden, utgår med 20 kronor och för annan revisor med 27 kronor. Därutöver äger revisor att under resa, som av revisorerna företages till allmänt verk eller inrättning utom huvudstaden, uppbära särskilt dagtraktamente med 10 kronor. Revisor, som under pågående revision efter beviljad ledighet besöker hemorten, äger att undfå gottgörelse för därav föranledd resekostnad efter samma grunder som riksdagsledamot under lagtida riksdag, dock högst för tre